

МОТИВИ към Присъда № 1/10.01.2024г. по НОХД № 295/2023г. по описа на Районен съд Р.

Делото е образувано по обвинителен акт на Районна прокуратура С.З., ТО Р., с който е повдигнато обвинение против С. С. Г. – роден на хх.хх.ххххг. в гр.Р., живущ в гр.Р., кв. „К.“ № 62, български гражданин, основно образование, безработен, неженен, неосъждан, ЕГН *****, 3А това, че на 24.01.2021г. в гр.Р., в съучастие помежду си и с Д. Д.З.Г като съизвършители, чрез използване на технически средства – кирка и брадва, са отнели чужди движими вещи - 60 метра кабел тип СВОБТ 19х1,5 кв.мм. и 36,9 метра кабел тип СВОБТ 30х1,5 кв.мм. на обща стойност 956,60 лева, собственост на ДП „НКЖИ“, без съгласие на негов представител с намерение противозаконно да ги присвоят – престъпление по чл.195, ал.1, т.4, вр.чл. 194, ал.1, вр. чл.20, ал.2 от НК и против Д. Е. О. – роден на хх.хх.ххххг. в гр.Р., живущ в гр.Р., кв. „К.“ № 63, български гражданин, неграмотен, безработен, неженен, неосъждан, ЕГН *****, за това, че на 24.01.2021г. в гр.Р., в съучастие помежду си и с Д. Д.З.Г като съизвършители, чрез използване на технически средства – кирка и брадва, са отнели чужди движими вещи - 60 метра кабел тип СВОБТ 19х1,5 кв.мм. и 36,9 метра кабел тип СВОБТ 30х1,5 кв.мм. на обща стойност 956,60 лева, собственост на ДП „НКЖИ“, без съгласие на негов представител с намерение противозаконно да ги присвоят – престъпление по чл.195, ал.1, т.4, вр.чл. 194, ал.1, вр. чл.20, ал.2 от НК.

Производството по делото протече по реда на съкратеното съдебно следствие по искане на подсъдимите и техния защитник.

На основание чл. 45 и следващите от ЗЗД, във връзка с чл. 74 и следващите от НПК е предявен граждански иск от ДПНКЖИ ХХХХХ „С“ И „Т“ ГР.П, ХХХХХ със седалище и адрес на управление гр. С., бул. „К.М.Л“ № 110, представлявано от Генералния Директор на ДП НКЖИ М.Г, ЕГН *****, против подсъдимите С. С. Г. – роден на хх.хх.ххххг. в гр.Р., живущ в гр.Р., кв. „К.“ №62, български гражданин, основно образование, безработен, неженен, неосъждан, ЕГН ***** и Д. Е. О. – роден на хх.хх.ххххг. в гр.Р., живущ в гр.Р., кв. „К.“ №63, български гражданин, неграмотен, безработен, неженен, неосъждан, ЕГН *****, за сумата от 956,60 лв. за причинените имуществени вреди, представляващи нанесената щета в резултат на извършеното престъпление, ведно със законната лихва от датата на извършване на деянието - 24.01.2021г., до окончателното ѝ изплащане.

С молбата е поискано и е конституирано по делото в качеството на граждански ищец ощетеното юридическо лице ДПНКЖИ ХХХХХ „С“ И „Т“ ГР.П, ХХХХХ със седалище и адрес на управление гр. С., бул. „К.М.Л“ № 110, представлявано от Генералния Директор на ДП НКЖИ М.Г, ЕГН *****.

Представителят на Районна прокуратура – С.З., ТО Р. излага съображения, че поддържа обвинението както по отношение на фактическата обстановка, изложена в обвинителния акт, така и по отношение на правната

квалификация на деянието, като пледира на подсъдимите да бъде наложено наказание по НК „лишаване от свобода” в размер на една година и шест месеца, което наказание на основание чл.58 а от НК да бъде редуцирано с една трета. Счита, че граждански иск своевременно е предявен, доказан и следва да бъде уважен. Подробни съображения излага в пледоарията си.

Подсъдимите С. С. Г. и Д. Е. О. се признават за виновни по повдигнатото обвинение и са се съгласили да не се събират доказателства за фактите, отразени в обстоятелствената част на обвинителния акт.

Адв.Т. Д., защитник на подсъдимите С. С. Г. и Д. Е. О. моли съда да бъде наложено на подзащитните му наказание при превес на смекчаващи отговорността обстоятелства като сочи доводи за това. По отношение на предявения граждански иск счита същия за доказан и по основание и по размер и следва да бъде уважен.

Настоящото наказателно производство в съдебната си фаза се разви с провеждане съкратено съдебно следствие по реда на чл. 372, ал. 4 от НПК, вр. чл. 371, т. 2 от НПК, като процесуално допустимо при наличие на предпоставките по чл. 370 НПК.

Съдът, като прецени събраните в наказателното производство по дознанието писмени и гласни доказателства, намери за установена следната фактическа и правна обстановка:

Подсъдимия С. С. Г. е роден на хх.хх.ххххг. в гр.Р., живущ в гр.Р., кв. „К.“ № 62, български гражданин, основно образование, безработен, неженен, неосъждан, ЕГН *****.

Подсъдимия Д. Е. О. е роден на хх.хх.ххххг. в гр.Р., живущ в гр.Р., кв. „К.“ № 63, български гражданин, неграмотен, безработен, неженен, неосъждан към момента на извършване на престъплението, ЕГН *****.

Подсъдимите С. С. Г. и Д. Е. О. и Д. З.Г. се познават отдавна, тъй като и тримата живеят в кв. „К.“ в гр.Р.. На 24.01.2021г. тримата решили да отидат за дърва в парка към ДПБ гр.Р.. Със себе си взели брадва, с която да секат дървата. Отивайки до оградата на парка, в близост до която преминава ж.п. линията С. – Н.З., тримата видели положен в земята кабел, част от който била открита над земната повърхност. Решили да го вземат, за да продадат съдържащото се в него количество мед. Г. дръпнал кабела с ръце, но установил, че същият не е прекъснат и не може нацяло да се извади от земята. Затова отишъл до дома си, откъдето взел кирка и чували. След като се върнал при подсъдимите Г. и О., тримата започнали, редувайки се, да копаят с кирката и да изравят кабел от почвата, след което го насичали с брадвата на парчета, които поставяли в чувалите. Така на различни места тримата изкопали общо 96,9 метра кабел, който насекли на парчета с брадвата, поставили парчетата в чувалите и ги отнесли в кв. „К.“, където ги обгорили. След обгарянето им получили 30 кг. мед, представляваща медните жила от отнетия от тях кабел. На 25.01.2021г. подсъдимия Г. и Г. отнесли добитото след обгарянето на кабела количество мед в ПИОЧЦМ на „XXXXXX“ ЕООД гр.Р., където го продали като скрап.

Процесният кабел е собственост на ДП „НКЖИ“ и служи за обвързка на релейната уредба с ключова зависимост и автоматична прелезна сигнализация. От него 60 метра са тип СВОБТ 19х1,5 кв.мм. и 36,9 метра - тип СВОБТ 30х1,5 кв.мм. Видно от изготвената съдебно-икономическа експертиза, стойността му е 956,60 лева.

Горните факти се установяват при съвкупната преценка на събраните в хода на ДП писмени и гласни доказателства – свидетелските показания, обясненията на подсъдимите, дадени в хода на досъдебно производство, заключението на експерта, приобщените по делото като доказателство по реда на чл. 283 от НПК. Не се събраха противоречиви доказателства, което да налага отделното им обсъждане.

Съдът кредитира изцяло свидетелските показания, тъй като същите са последователни, непротиворечиви, кореспондират по между си и останалия доказателствен материал и са относими към предмета на делото.

Подсъдимите Г. и О. в съдебно заседание се признават за виновни и се съгласяват да не се събират доказателства за обстоятелствата, отразени в обвинителния акт, като признават изцяло същите.

В посочените доказателствени материали не се съдържат съществени противоречия, същите еднопосочно и безпротиворечиво установяват фактическата обстановка, изложена в обстоятелствената част на обвинителния акт и призната от подсъдимите, поради което и по аргумент за обратното от чл. 305, ал. 3 НПК не се налага по-детайлното им обсъждане.

Само за пълнота на изложението следва да се посочи, че съгласно задължителната съдебна практика – т. 4 от ТР № 1 от 06.04.2009 г. по т. д. № 1/2008 г., ОСНК на ВКС - изискуемата се от закона подкрепа на самопризнанията от приобщения доказателствен материал не следва да се отъждествява с необходимост от изключителна и пълна еднопосочност на фактическите данни. Необходимо и достатъчно условие за приложението на диференцираната процедура е доказателствата убедително да потвърждават фактите, при това правно релевантните. Принципно незначителните противоречия не представляват процесуална пречка за прилагане на процедурата по чл. 371, т. 2 от НПК. В този изричен смисъл Решение № 432 от 26.11.2014 г. по нак. д. № 1182/2014 г. на Върховен касационен съд, Решение № 318 от 30.09.2015 г. по н. д. № 940/2015 г. на Върховен касационен съд, 3-то нак. отделение, Решение № 347 от 23.10.2015 г. по н. д. № 956/2015 г. на Върховен касационен съд, 1-во нак. отделение, Решение № 318 от 30.09.2015 г. по н. д. № 940/2015 г. на Върховен касационен съд, 3-то нак. отделение.

В конкретния случай предвид констатираната абсолютна еднопосочност и безпротиворечивост на събрания доказателствен материал, поставеният от ВКС критерий за подкрепеност на признанието от доказателствата по делото не само е достигнат, но и е надминат.

От гореизложеното е видно, че с деянието си подсъдимите С. С. Г. и Д. Е. О. са осъществили от обективна и субективна страна престъпния състав на чл.195, ал.1, т.4, вр.чл. 194, ал.1, вр. чл.20, ал.2 от НК.

- На 24.01.2021г. в гр.Р. в съучастие помежду си и с Д. Д.З.Г като съизвършители, чрез използване на технически средства – кирка и брадва, са отнели чужди движими вещи - 60 метра кабел тип СВОБТ 19х1,5 кв.мм. и 36,9 метра кабел тип СВОБТ 30х1,5 кв.мм. на обща стойност 956,60 лева, собственост на ДП „НКЖИ“, без съгласие на негов представител с намерение противозаконно да ги присвоят.

От обективна страна на деянието.

Подсъдимият С. С. Г., роден на хх.хх.ххххг. в гр.Р., живущ в гр.Р., кв. „К.“ № 62, български гражданин, основно образование, безработен, неженен, неосъждан, ЕГН ***** на 24.01.2021г. в гр.Р., в съучастие помежду си и с Д. Д.З.Г като съизвършители, чрез използване на технически средства – кирка и брадва, са отнели чужди движими вещи - 60 метра кабел тип СВОБТ 19х1,5 кв.мм. и 36,9 метра кабел тип СВОБТ 30х1,5 кв.мм. на обща стойност 956,60 лева, собственост на ДП „НКЖИ“, без съгласие на негов представител с намерение противозаконно да ги присвоят – престъпление по чл.195, ал.1, т.4, вр.чл. 194, ал.1, вр. чл.20, ал.2 от НК.

Подсъдимият Д. Е. О., роден на хх.хх.ххххг. в гр.Р., живущ в гр.Р., кв. „К.“ № 63, български гражданин, неграмотен, безработен, неженен, неосъждан, ЕГН ***** на 24.01.2021г. в гр.Р., в съучастие помежду си и с Д. Д.З.Г като съизвършители, чрез използване на технически средства – кирка и брадва, са отнели чужди движими вещи - 60 метра кабел тип СВОБТ 19х1,5 кв.мм. и 36,9 метра кабел тип СВОБТ 30х1,5 кв.мм. на обща стойност 956,60 лева, собственост на ДП „НКЖИ“, без съгласие на негов представител с намерение противозаконно да ги присвоят – престъпление по чл.195, ал.1, т.4, вр.чл. 194, ал.1, вр. чл.20, ал.2 от НК.

От субективна страна на деянието.

Деянието е извършено при форма на вината пряк умисъл, т. е. подсъдимите са съзнавали общественотоопасния характер на деянието, предвиждали са неговите общественотоопасни последици и са искали настъпването на тези последици, който умисъл се извлича от конкретното поведение и действия на дееца преди и по време на извършване на деянието.

ПРАВНА КВАЛИФИКАЦИЯ НА ДЕЯНИЕТО

Предвид изложеното, съдът прие за безспорно установено, че подсъдимият С. С. Г., роден на хх.хх.ххххг. в гр.Р., живущ в гр.Р., кв. „К.“ № 62, български гражданин, основно образование, безработен, неженен, неосъждан, ЕГН ***** е виновен за това, че на 24.01.2021г. в гр.Р., в съучастие помежду си и с Д. Д.З.Г като съизвършители, чрез използване на технически средства – кирка и брадва, са отнели чужди движими вещи - 60 метра кабел тип СВОБТ 19х1,5 кв.мм. и 36,9 метра кабел тип СВОБТ 30х1,5 кв.мм. на обща стойност 956,60 лева, собственост на ДП „НКЖИ“, без съгласие на негов представител с намерение противозаконно да ги присвоят – престъпление по чл.195, ал.1, т.4, вр.чл. 194, ал.1, вр. чл.20, ал.2 от НК.

Подсъдимият Д. Е. О., роден на хх.хх.ххххг. в гр.Р., живущ в гр.Р., кв. „К.“ № 63, български гражданин, неграмотен, безработен, неженен, неосъждан, ЕГН ***** е виновен за това, че на 24.01.2021г. в гр.Р., в съучастие помежду си и с Д. Д.З.Г като съизвършители, чрез използване на

технически средства – кирка и брадва, са отнели чужди движими вещи - 60 метра кабел тип СВОБТ 19х1,5 кв.мм. и 36,9 метра кабел тип СВОБТ 30х1,5 кв.мм. на обща стойност 956,60 лева, собственост на ДП „НКЖИ“, без съгласие на негов представител с намерение противозаконно да ги присвоят – престъпление по чл.195, ал.1, т.4, вр.чл. 194, ал.1, вр. чл.20, ал.2 от НК.

При определяне вида и размера на наказание съдът се съобрази с двата принципа на наказателно-правната ни система: принципа на законоустановеност и принципа на индивидуализация на наказанието.

Предвид гореизложеното съдът намира за доказано по несъмнен и безспорен начин, че подсъдимите са осъществили обективна и субективна страна престъпния състав на посочената по-горе правна квалификация.

ОТНОСНО ВИДА И РАЗМЕРА НА НАКАЗАНИЕТО

За извършеното престъпление от подсъдимия С. С. Г. по чл.195, ал.1 от НК се предвижда наказание „лишаване от свобода“ за срок от една до десет години.

Като взе предвид и степента на обществена опасност на деянието на подсъдимия С. С. Г. съдът определи наказание „Лишаване от свобода“ за срок от една година и шест месеца. Предвид реда и начина на приключване на производството по делото, съдът намира, че следва да приложи разпоредбата на [чл. 58а от НК](#), като намали така определеното наказание с 1/3 и наложи на подсъдимия окончателно наказание „Лишаване от свобода“ за срок от една година, изтърпяването на което на основание чл.66, ал.1 от НК да бъде отложено с изпитателен срок от три години. Именно този размер на наказанието съдебния състав прие, че би оказал превъзпитаваща роля върху бъдещото поведение на подсъдимия.

С оглед гореизложеното съдът определи на подсъдимия С. С. Г. наказание „Лишаване от свобода“ за срок от една година, след редуцията задължителна по силата на [чл. 58а, ал. 1 от НК](#) с оглед проведеното съкратено съдебно следствие, което наказание на основание чл.66, ал.1 от НК да бъде отложено с изпитателен срок от три години.

За извършеното престъпление от подсъдимия Д. Емилеев О. по чл.195, ал.1 от НК се предвижда наказание „лишаване от свобода“ за срок от една до десет години.

Като взе предвид и степента на обществена опасност на деянието на подсъдимия Д. Е. О. съдът определи наказание „Лишаване от свобода“ за срок от една година и шест месеца. Предвид реда и начина на приключване на производството по делото, съдът намира, че следва да приложи разпоредбата на [чл. 58а от НК](#), като намали така определеното наказание с 1/3 и наложи на подсъдимия окончателно наказание „Лишаване от свобода“ за срок от една година, изтърпяването на което на основание чл.66, ал.1 от НК да бъде отложено с изпитателен срок от три години. Именно този размер на наказанието съдебния състав прие, че би оказал превъзпитаваща роля върху бъдещото поведение на подсъдимия.

С оглед гореизложеното съдът определи на подсъдимия Д. Е. О.

наказание „Лишаване от свобода” за срок от една година, след редукцията задължителна по силата на [чл. 58а, ал. 1 от НК](#) с оглед проведеното съкратено съдебно следствие, което наказание на основание чл.66, ал.1 от НК да бъде отложено с изпитателен срок от три години.

При преценка на гореизложените факти настоящият състав споделя трайната практика на ВКС, че при индивидуализацията на отговорността няма място за механичен формален подход при съпоставката между смекчаващите и отегчаващи обстоятелства, тъй като не става въпрос за математически величини, а за различни фактически констатации, които следва да бъдат съотнесени към конкретната степен на обществена опасност на деянието и дееца. В този смисъл при отчитане съотношението между тях следва се съобразява не само техният брой, но и тяхната специфика и относителна тежест (В този изричен смисъл [Решение № 144/20.02.2019](#) по дело № 598/2018 на ВКС, [Решение № 75/21.08.2018](#) по дело № 327/2018г. на ВКС, [Решение № 37 от 28.03.2017 г.](#) по н. д. № 93/2017 г. на Върховен касационен съд, 3-то нак. отделение, [Решение № 90/18.09.2018г.](#) по дело № 329/2018г. на ВКС, [Решение № 208/29 ноември 2018 г.](#), I НО, наказателно дело № 600 по описа за 2018 г.).

Съдът намира, че предявения от ДПНКЖИ ХХХХХХ СЕКЦИЯ „С” И „Т” ГР.П, ХХХХХ със седалище и адрес на управление гр. С., бул. „К.М.Л” № 110, иск против подсъдимите С. С. Г., ЕГН ***** и Д. Е. О., ЕГН *****, за сумата от 956,60 лева, представляващи стойността на нанесените и невъзстановени имуществени вреди в резултат на престъплението е основателен и доказан, тъй като от деянието за което подсъдимите са признати за виновни са причинени имуществени вреди в претендирания размер и същите не са възстановени и подлежат на обезщетяване на основание [чл. 45 от ЗЗД](#), поради което съдът осъди С. С. Г., роден на хх.хх.ххххг. в гр.Р., живущ в гр.Р., кв. „К.” № 62, български гражданин, основно образование, безработен, неженен, неосъждан, ЕГН ***** и Д. Е. О., роден на хх.хх.ххххг. в гр.Р., живущ в гр.Р., кв. „К.” № 63, български гражданин, неграмотен, безработен, неженен, неосъждан, ЕГН *****, солидарно да заплатят на гражданския ищец ДПНКЖИ ХХХХХХ СЕКЦИЯ „С” И „Т” ГР.П, ХХХХХ със седалище и адрес на управление гр. С., бул. „К.М.Л” № 110, сумата от 956,60 (деветстотин петдесет и шест лева и шестдесет стотинки/ лв., представляваща нанесена щета в резултат на извършеното престъпление, ведно със законната лихва, от датата на извършване на деянието - считано от 24.01.2021г., до окончателното изплащане на сумата.

Съдът осъди подсъдимите С. С. Г. – роден на хх.хх.ххххг. в гр.Р., живущ в гр.Р., кв. „К.” №62, български гражданин, основно образование, безработен, неженен, неосъждан, ЕГН ***** и Д. Е. О. – роден на хх.хх.ххххг. в гр.Р., живущ в гр.Р., кв. „К.” №63, български гражданин, неграмотен, безработен, неженен, неосъждан, ЕГН *****, **ДА ЗАПЛАТЯТ** на ДПНКЖИ ХХХХХХ СЕКЦИЯ „С” И „Т” ГР.П, ХХХХХ със

седалище и адрес на управление гр.С., бул. „К.М.Л” № 110, представлявано от Генералния Директор на ДП НКЖИ М.Г, ЕГН *****, сумата от по 75 /седемдесет и пет/ лева, всеки един от тях, представляваща размера на юрисконсулското възнаграждение.

На основание чл. 189, ал. 3 НПК съдът осъди подсъдимият С. С. Г., със снета самоличност от по-горе да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на РС Р. сумата от 50 /петдесет/ лева, представляваща Държавна такса върху уважения граждански иск.

Постанови подсъдимият С. С. Г., със снета от по-горе самоличност, да заплати на Държавата по сметка на ОД на МВР - гр.С.З. разносните по досъдебното производство в размер на 87,06 /осемдесет и седем лева и шест стотинки/ лв., както и да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на РС Р. държавна такса в размер на 5лв. /пет лева/ за всеки служебно издаден изпълнителен лист.

На основание чл.189 ал.3 от НПК съдът осъди подсъдимия Д. Е. О., със снета самоличност от по-горе да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на РС Р. сумата от 50 /петдесет/ лева, представляваща Държавна такса върху уважения граждански иск.

Съдът осъди подсъдимия Д. Е. О., със снета самоличност от по-горе да заплати на Държавата по сметка на ОД на МВР - гр.С.З. разносните по досъдебното производство в размер на 87,07 /осемдесет и седем лева и седем стотинки/ лв., както и да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на РС Р. държавна такса в размер на 5лв. /пет лева/ за всеки служебно издаден изпълнителен лист.

ПРИЧИНИ ЗА ИЗВЪРШВАНЕ НА ПРЕСТЪПЛЕНИЕТО

Причините и условията за извършване на конкретното престъпление са ниското правно съзнание и незачитане на правовия ред в страната.

Водим от горните мотиви съдът постанови присъдата си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: